

[Rasmus Hansen.]

administreret paa særdeles god Maade. Jeg er nu ikke saa sikker paa, at Aldersrentenyderne i Landkommunerne er af samme Mening, heller ikke i de fynske Landkommuner, som jeg jo, ligesom den højtærede Minister, har en lille Smule Kendskab til. Jeg har f. Eks. fra en Mand i Tommerup paa Fyn et Brev, dateret den 8. Februar i Aar, hvori han meddeler, at i 4 Aar har Aldersrentenyderne ikke faaet Brændselspenge, og saa tilføjer han: Naar vi i 1945 fik Brændselspenge, skylder vi de tre Socialdemokrater i Sogneraadet en Tak, fordi de stillede Forslaget. Den højtærede Minister ved lige saa godt som jeg, at Tommerup Kommune bliver ledet af en af Venstres mest fremtrædende Kommunalmedlemmer paa Fyn.

Den højtærede Socialminister talte ogsaa om Aldersgrænsen for Aldersrentenyderne og argumenterede for at faa den forhøjet, idet han henviste til, at Antallet af 60-aarige, som gaar over paa Aldersrente, maa antages at ville stige betydeligt i de kommende Aar. Der er ikke Tvivl om, at en saadan Udvikling maa forudses, men derfor kan man jo ikke se bort fra, at der i hvert Fald maa sikres Beskæftigelsesmuligheder for Aldersklasserne mellem 60 og 65 Aar, før man hæver Aldersgrænsen, men som jeg allerede i mit foregaaende Indlæg fremhævede, en saadan Sikkerhed kan den højtærede Socialminister ikke give, det kan andre for Resten heller ikke, og saa længe det er Tilfældet — det kan ogsaa være et Svar til det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen —, er der ikke noget sagligt holdbart Grundlag for en Forhøjelse af Aldersgrænsen fra 60 til 65 Aar.

Den højtærede Socialminister kom i øvrigt med en Række Tal, hvis aabenbare Hensigt — det er ikke alene et Indtryk, som jeg har faaet, men ogsaa andre Medlemmer, som har haft Ordet her i Dag, har faaet det samme Indtryk — var at skabe Betænkeligheder, ikke alene ved vort Forslag, men hvis jeg har forstaaet Ministerens Hensigt rigtigt, ogsaa over for at indføre væsentlige Reforme, væsentlige Ændringer og Forbedringer i Aldersrentelovgivningen.

Det er vel rimeligt, at der i et Udvalg bliver Lejlighed til at se nærmere paa de Beregninger, Ministeren kom med i Dag, og jeg skal derfor ikke paa dette Tidspunkt knytte mange Bemærkninger til dem. Det er jo rigtigt, at der i Øjeblikket anvendes mange Penge til Aldersrentenydere. Det er ogsaa rigtigt, at det Forslag, vi har fremsat, forøger Udgifterne med adskillige Millio-

ner Kroner, og jeg tør ingenlunde afvise den Mulighed, at de Beregninger, Ministeren er kommet med i Dag, er rigtige. Men som det er fremhævet allerede af andre Medlemmer, kan det afgørende ikke blive de Tal, som den højtærede Minister er kommet med. Det afgørende maa være, hvad der skal ydes Aldersrentenyderne og Invaliderentnyderne, for at de kan faa taalelige Kaar. De Udgiftstal, som Ministeren anførte, rokker i øvrigt ikke ved den Kendsgerning, at vort Forslag paa afgørende Punkter er i Overensstemmelse med, hvad man fra forskellig Side, ogsaa fra Venstremænd med Erfaring i Kommunalpolitik og bl. a. ogsaa fra Købstædernes sociale Udvalg, har anset for paakrævet for at faa den Lovgivning, som er nødvendig, hvis Aldersrentenyderne og i øvrigt ogsaa Invaliderentnyderne skal have taalelige Kaar.

De Tal, som den højtærede Minister er mødt med i Dag, er derfor ikke nogen Argumentation mod det Forslag, vi har fremsat. De kan højst være et Vidnesbyrd om, hvad det koster at gennemføre de Ændringer i Lovgivningen, som Partiet Venstre, som de Konservative, som de Radikale og Socialdemokraterne forud for Valget den 30. Oktober har lovet Vælgerne at gennemføre. Det er jo ikke saaledes, at vi er ene om at have givet Løfter om Forhøjelse af Grundbeløbene. Det er heller ikke saaledes, at vi er ene om at have givet Vælgerne et Løfte om andre Forbedringer i Aldersrentelovgivningen. Men har vi givet Løfterne forud for Valget — det er det, vi ønsker at foreholde den højtærede Socialminister —, saa maa vi ogsaa være forpligtede til at indfri dem.

Det ærede Medlem Hr. Krog var som Ordfører for Partiet Venstre meget misfornøjet med vort Forslag, og hvis man skal dømme efter den Form, det ærede Medlem gav sit Indlæg, kan det maaske være et godt Stykke Tid, før Venstres Rigsdagsgruppe giver Regeringen Tilladelse til at stille Forslag om de Forbedringer, som Venstre før Valget erkendte var en Nødvendighed. Det ærede Medlem Hr. Krogs Indlæg foranlediger mig derfor til at sige, at det bekræfter vor Formodning om, at det var paakrævet at faa rejst en Debat her i Tinget om, hvad der er Regeringens Hensigt over for Aldersrentenyderne.

Det ærede Medlem Hr. Poul Sørensen og det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen takker jeg for den velvillige Maade, hvorpaa de udtalte sig om vort Forslag, og navnlig vil jeg gerne benytte Lejligheden til at sætte en Streg under det ærede Medlem Hr. Poul Sørensens Erkendelse af, at Aldersrente-